

The Corbett Report

Twój Przewodnik po świecie w ogniu (2025 Edition)

[Raport Corbetta](#)

Paź 12, 2025

Autor James Corbett

corbettreport.com

12 października 2025

Jeśli w ogóle zwracasz uwagę na wydarzenia na świecie, zauważysz ostatnio coś niezwykłego. Ogniste, kierowane przez młodzież protesty zagrażają rządowi w kraju po kraju.

Zidentyfikowane jako „Protesty Gen Z”, te powstania młodzieży ogarniają świat w ostatnich miesiącach, od Madagaskaru przez Peru przez Filipiny po Nepal po Indonezję.

Co tu się dzieje, co się dzieje?

Jak się okazuje, nie tylko ja zadaję to pytanie.

Po odnotowaniu tego ogólnoświatowego zjawiska protestów w [niedawnym wydaniu](#) New World Next Week, odniosłem się do mojego artykułu z 2019 roku, „[Your Guide to a World on Fire](#)”. Następnie, oto otrzymałem [ten komentarz](#) od członka Corbett Report angie.j:

James, czy jest aktualizacja tego postu 2019 („Świat w ogniu”) na 2025?

Dzięki, że pytasz, Angie! *Nie* było takiej kontynuacji, kiedy opublikowałeś ten komentarz, ale twoje życzenie jest moim poleceniem, więc zaczynamy!,

INDONEZJA

25 sierpnia protest studentów [domagający](#) się [rozwiązania indonezyjskiego parlamentu](#) szybko rozprzestrzenił się po całym kraju, co doprowadziło do wielokrotnych starć między protestującymi a policją.

Protesty stały się śmiertelne 28 sierpnia, kiedy opancerzony pojazd policyjny uderzył i zabił Affana Kurniawana, 21-letniego kierowcę motocykla, który nawet nie brał udziału w demonstracjach. Ten incydent doprowadził do jeszcze większych protestów, a ostatecznie do tysięcy aresztowań, gdy policja i wojsko starły się z zamieszkałymi w całej Indonezji.

Niepokoje w Indonezji są kulminacją miesięcy rosnącego gniewu publicznego przeciwko rządowi w Dżakarcie.

Prezydent Prabowo Subianto – zbir wojskowy z epoki Suharto, który [ma doświadczenie w porwaniu](#) i nękanii demokratycznych demonstrantów – przybył na urząd rok temu, obiecując zakończenie korupcji rządowej, zwiększenie narodowej samodzielności i podniesienie wzrostu gospodarczego o osiem procent w ciągu najbliższych pięciu lat. Zamiast tego Indonezyjczycy dostali „darmowy” szkolny program lunchowy, który kosztował podatników 10 miliardów dolarów rocznie i spowodował [masowe zatrucie pokarmowe](#), [250% podwyżki podatku od nieruchomości](#) i parlament, którego członkowie właśnie dali sobie [miesięczny dodatek mieszkaniowy](#) odpowiadający dziesięciokrotności indonezyjskiej płacy minimalnej.

Teraz rząd [rozprawia](#) się [z mediami społecznościowymi](#), które jego zdaniem w pierwszej kolejności podsyciły niepokoje.

FRANCJA

W scenach przypominających ruch *kamizelek jaunes*, który został przedstawiony w [moim oryginalnym](#) artykule [World on Fire](#) w 2019 roku, protestujący wyszli na ulice w całej Francji w zeszłym miesiącu, blokując ruch, paląc barykady i ogólnie powodując spustoszenie.

Demonstracje były częścią ruchu „Bloquons Tous”, [radykałnej nowej kampanii prowadzonej przez młodzież, urodzonej w mediach społecznościowych](#), której celem było zamknięcie kraju wbrew rosnącym nierównościom i zaproponowane cięcia wydatków rządowych.

Protest odbył się w pierwszym dniu urzędowania premiera Sebastiena Lecornu i skłonił rząd do rozmieszczenia [ponad 80 tys. pracowników ochrony](#) w całym kraju. Aresztowano setki demonstrantów.

KENIA

Summer of Strife prawdopodobnie wystartowało w Nairobi, gdzie gniew z powodu wysokiego bezrobocia wśród młodzieży, wysokie koszty życia oraz szerząca się korupcja i brutalność policji zakończyły się masowymi wiecami, masowymi aresztowaniami i, nieuchronnie, [gwałtownymi starciami z](#) policją. Zginęło kilkadziesiąt osób, ponad sto zostało rannych, a około pięciuset aresztowanych, gdy policja w końcu uciekła się do strzelania ostrymi pociskami w tłum.

Ostatnia rzeź w kraju miała miejsce około pierwszej rocznicy podobnie dramatycznych demonstracji w zeszłym roku, kiedy Kenijczycy [wyszli na ulice](#) w opozycji do proponowanych nowych podatków od podstawowych przedmiotów, takich jak chleb, olej do gotowania i pieluchy. Te wiece spowodowały, że kenijski parlament został podpalony, podczas gdy wściekli maszerujący krzyczeli: „Idziemy po każdego polityka!” i przerażeni ustawodawcy uciekli z płonącego budynku przez tunel.

Proponowane podwyżki podatków zostały [ostatecznie wycofane](#), ale niezadowolenie wśród młodzieży z Kenii nie zmniejszyło się. Rosnące koszty życia w połączeniu z masowym bezrobociem wśród młodzieży i brutalnymi pozasądowymi zabójstwami aktywistów przez rząd nadal [karmią płomienie gniewu](#) wśród protestujących z pokolenia Z.

W odpowiedzi rząd przewidywalnie obwiniał niepokoje o „wygenerowane przez AI hymny protestacyjne, satyryczne deepfake’i i wirusowe polityczne memy zalewające sferę cyfrową” i próbował [zaciśnąć pętlę w mediach społecznościowych](#).

MADAGASKAR

Protesty przeciwko niepopularnemu rządowi prezydenta Andry'ego Rajoeliny [przetoczyły się przez](#) Madagaskar pod koniec września. Prowadzone przez grupę nazywającą siebie „Gen [Z](#) Madagaskar”, demonstracje rozpoczęły się po serii przerw w dostawie wody i energii elektrycznej, które wywołały masowe niezadowolenie, ale szybko przerodziły się w ogólny gniew antyrządowy.

Po tygodniach zakłóceń, w tym splądrowanych sklepów i wandalizmu domów polityków, uwikłana Rajoelina – który po raz pierwszy doszedł do władzy w wojskowym zamachu stanu w 2009 roku – został zmuszony do rozwiązania rządu, powołania nowego premiera i zaoferowania zaangażowania się w rozmowy z przywódcami protestów.

Mimo to nie wystarczyło to, by zadowolić ogół społeczeństwa. Protestujący [domagają się, aby Rajoelin zrezygnował](#) z urzędu w tym tygodniu.

MAROKO

W Maroku grupa nazywająca się „[Gen Z 212](#)” zbuntowała się w opozycji do powszechnej korupcji rządowej i postrzeganego braku wsparcia dla edukacji i opieki zdrowotnej.

Ruch skrzystalizował się w zeszłym miesiącu po tym, jak osiem kobiet w ciąży zmarło po cięciu cesarskim w szpitalu publicznym w Agadir. Ich śmierć spowodowała [początkową rundę demonstracji](#) w kilku miastach w całym Maroku, a zmęczona populacja potępiła stan publicznego systemu opieki zdrowotnej w tym kraju.

Amine Tahraoui, minister zdrowia kraju, odpowiedział, [odwołując kilku wyższych urzędników ds. Zdrowia i wykonawców](#), ale jego ruch nie wystarczył, aby stłumić sprzeciw. Następnie, gdy ciężka reakcja rządu na protesty doprowadziła do śmierci dwóch marokańskich młodych ludzi, wydawało się, że jest to ostatnia słomka dla niezadowolonego z pokolenia Z w kraju.

„Prawie całkowicie straciliśmy wiarę w kolejne rządy” – napisała grupa Gen Z 212 w oświadczeniu na temat Discord. „Ta strata nie jest tymczasowa, ale raczej wynikiem długiego narastania niespełnionych obietnic, które niebezpiecznie osłabiły zaufanie do oficjalnych instytucji”.

Protestujący otwarcie [wzywają](#) teraz [do rezygnacji premiera Aziza Akhannoucha](#), z okrzykami „Akhannouch, out!” Teraz regularnie wypełniają ulice Casablanki.

NEPAL

Jak James Evan Pilato i ja omówiliśmy New World Next Week w [zeszłym miesiącu](#), rewolucja Gen Z dotarła również do brzegów Nepalu.

W ciągu kilku zaskakujących dni we wrześniu protest przeciwko [zakazowi mediów społecznościowych](#) kraj wpadł w jawną rewolucję. [Wypuszczono 19 demonstrantów i](#) widzieliśmy, [jak parlament jest](#) podpalony, [a premier](#) rezygnuje.

Chaos dotyczył oczywiście nie tylko zakazu mediów społecznościowych. Było to odzwierciedlenie wściekłości społeczeństwa na szerzącą się korupcję w nepalskim rządzie i nad „[nepo dzieci](#)” – bogatym i rozpieszczanym potomstwem politycznego establishmentu w kraju – dominującym w życiu politycznym i społecznym Nepalu.

To, co stało się później, zaskoczyło wszystkich w Nepalu – nawet samych protestujących. Szok nie był taki, że była sędzia Sądu Najwyższego Sushila S. Karki została zaprzysiężona na pierwszą kobietę premiera kraju, choć być może samo w sobie jest to zaskakujące. Prawdziwym szokiem było to, jak Karki został wybrany: poprzez [nieformalny sondaż na Discord](#), aplikację do czatu gier, w której protestujący z pokolenia Z koordynowali swoje działania.

W przeciwieństwie do powstań w wielu innych krajach na tej liście, to powstanie w Nepalu uciхло po nominacji Karkiego.

PERU

Protesty w Peru rozpoczęły się 20 września po wprowadzeniu głęboko niepopularnej [ustawy o reformie emerytalnej](#). Ale, podobnie jak w wielu innych krajach w ostatnich miesiącach, kwestia emerytalna była tylko iskrą, która rozpałała beczkę prochową niezadowolenia publicznego z powodu korupcji rządowej, brutalnej przestępczości i braku bezpieczeństwa gospodarczego.

Od czasu początkowych protestów seria strajków, marszów i demonstracji rośnie pod względem wielkości i popularności. Na początku marsze zdominowane przez młodzież zalały ulice Limy antyrządowym ruchem oporu, ale od tego czasu dołączyli do nich górnicy w kraju – którym udało się [zamknąć jeden z kluczowych młynów w kraju](#) – i pracowników transportu w kraju – którzy zdołali doprowadzić działalność gospodarczą do zastoju z [ogólnym strajkiem transportowym](#).

„Moje pokolenie wychodzi teraz protestować, ponieważ jesteśmy zmęczeni byciem uciszonymi, zmuszani do strachu, gdy rząd, który wybraliśmy, powinien się nas obawiać” – [powiedział w zeszłym miesiącu agencji Reutersa](#) jeden z młodych protestujących z Peru.

Wydaje się, że w czasie prasy ruch protestacyjny odniósł sukces w [jednym ze swoich głównych celów](#): prezydent Peru Dina Boluarte została właśnie [oskarżona i wyrzucona z urzędu](#) przez ustawodawców w kraju.

FILIPINY

Filipińczycy [wyszli na ulice](#) w dziesiątkach tysięcy pod koniec ubiegłego miesiąca po tym, jak wyszło na jaw, że miliardy dolarów środków publicznych przeznaczonych na projekty kontroli powodzi zostały utracone przez korupcję rządową. Stwierdzono, że urzędnicy odpowiedzialni za projekty pobierali łapówki od wykonawców w zamian za kontrakty rządowe, a szereg projektów, które były już finansowane ze środków publicznych, nigdy się nie zmaterializowały.

Do tej pory demonstracje skutkowały masowymi aresztowaniami. Ponad [200 demonstrantów](#) w Manili zostało schwytanych przez policję w ciągu jednego dnia we wrześniu w związku z zamknięciem szkół i przymusową godziną policyjną.

Generał Romeo Brawner, szef sztabu filipińskich sił zbrojnych, [potwierdził na niedawnej konferencji prasowej](#), że „emerytowani urzędnicy wojskowi próbowali ostatnio przekonać go do poparcia powstania i wycofania poparcia dla popularnie wybranego prezydenta”, ale podkreśla, że te wezwania zostały odrzucone i nie ma zamachu stanu.

Niemniej jednak protestujący nie zostali zniechęceni. Marsze antykorupcyjne [mają odbyć się w każdy piątek](#) przez najbliższe dwa miesiące, a na 30 listopada zaplanowano ogólnokrajowy wiec.

SERBIA

W listopadzie 2024 roku [zawalił](#) się baldachim nowo wyremontowanej stacji kolejowej Novi Sad, zabijając 16 osób, w tym troje dzieci.

W innym kraju mogło to być po prostu skreślone jako smutna i bezsensowna tragedia, ale w Serbii pytanie, jak mogło dojść do takiego wydarzenia, nie było trudne do zadania: korupcja. Incydent w Nowym Sadzie wywołał dochodzenie rządu, które doprowadziło [do oskarżenia trzynastu](#) urzędników za „nieregularne wykonywanie prac budowlanych”, w tym ministra budowy kraju, Gorana Vesica.

Ale akt oskarżenia nie wystarczył, aby zahamować gniew opinii publicznej w związku z endemiczną korupcją w kraju. Okrzyknięty faktem, że akt oskarżenia w Nowym Sadzie nie zawierał żadnego badania w sprawie zarzutów dotyczących naciągania finansowego, protesty uliczne prowadzone przez studentów uniwersyteckich wybuchały niemal codziennie. Ruch ten – [jak wyliczył](#) prezydent Serbii Aleksander Vucic – spowodował „23.000 niezarejestrowanych zgromadzeń” w ciągu ostatnich dziewięciu miesięcy.

To, co zaczęło się jako marsze uliczne przeciwko korupcji, jest teraz pełnym ruchem rewolucyjnym, z blokadami, walkami ulicznymi między protestującymi i policją oraz oskarżeniami o brutalność policji. Studenci prowadzący protest twierdzą, że ich celem jest obalenie rządu Vucicia.

WNIOSKI

Czy zauważyłeś jakiś wspólny wątek łączący te różne ruchy protestacyjne rozpoczynające się na całym świecie?

To znaczy, oprócz bezwstydnego rozmieszczenia [przez](#) media kulawego [psyopu](#) pokoleniowego w ich nieustannym [etykietowaniu](#) „Demonstrantów” z pokolenia Z, [którzy](#) „Gen Z protestują” [na ich](#) „Protesty” z pokolenia Z” ze [stereotypowym](#) „Gen Z Rage”?

Być może zauważyliście również wszechobecny symbol, który najwyraźniej „spontanicznie” pojawia się na tych wiecach: flaga One Piece Jolly Roger.

Dla tych (jak ja), którzy zdecydowanie nie interesują się japońskimi komiksami i kreskówkami, „One Piece” to długo wydawana japońska manga, która opowiada o przygodach „Monkey D. Luffy’ego”, uśmiechniętego, awanturniczego kapitana piratów, który przewodzi swojej bandzie „piratów Słomkowego Kapelusza” po całym świecie, wyzwalać uciśnionych spod autokratycznego rządu światowego. Symbolem tej dzielnej bandy niedoszłych wyzwolicieli jest, jak się okazuje, flaga Jolly Roger, na której czaszka nosi charakterystyczny słomkowy kapelusz gangu.

Jak więc ten szczególny symbol został podchwycony i wykorzystany jako symbol buntu w dalekich marszach i wiecach prowadzonych przez młodzież na całym świecie, od Peru przez Filipiny, przez Nepal, Francję, Maroko po Indonezję? Dobre pytanie!

Według licznych [artykułów](#) na ten temat, które właśnie [wylatują](#) z [fabryki artykułów](#) „na okrągło” w mediach-dinozaurach, wyjaśnienie jest proste: manga jest „popularna i znana szerokiemu gronu odbiorców”. Jednocześnie „reprezentuje ideologię propagowaną przez znaczną część tego pokolenia” i (jak twierdzą ci sami eksperci) niczym nie różni się od maski Guya Fawkesa, która stała się symbolem protestów milenialsów w erze ruchu „Okupuj Wall Street”.

No to już wszystko jasne!

Oczywiście ci, którzy znają historię masowo produkowanych ruchów protestacyjnych typu cookie-cutter znanych jako „kolorowe rewolucje” – w których protestujący „spontanicznie” decydują się na ten sam kolor na swoich marszach i wiecach, aby stworzyć rodzaj marki dla „spontanicznego” powstania ludzi – mogą wiedzieć lepiej.

Jeśli śledziłeś wątek „kolorowej rewolucji” (rozpoczynając w Serbii w latach dziewięćdziesiątych z Otporem! protesty i dalsze rozprzestrzenianie się na [Ukrainę](#), Gruzję i inne geopolitycznie wrażliwe hotspoty w latach 2000), poznasz podejrzaną, [finansującą organizacje pozarządowe](#) stojące za takimi działkami. Nie trzeba analitycznego geniusza, aby podejrzewać, że za „spontanicznym przyjęciem” tego konkretnego symbolu mogą istnieć podobne siły przez tak różne ruchy protestacyjne „Gen Z” na całym świecie.

Mimo to jest zbyt naiwne politycznie, aby powiedzieć, że każdy ruch protestacyjny, który się dzieje, jest zjawiskiem syntetycznym, wyrzuconym z całej tkaniny przez cieniste siły. Podczas gdy ruchy protestacyjne z pewnością *mogą* być zorganizowane i kierowane przez nikczemnych aktorów, duże wiece i marsze nie materializują się z eteru z powodu dolarów i głębokich życzeń państwowych; są one reprezentacjami prawdziwej niechęci ze strony mas.

Nietrudno zrozumieć, dlaczego młodzi ludzie na całym świecie mieliby mieć dość status quo w swoich krajach. Korupcja rządowa *jest* endemiczna. Dzieci z Nepo obnoszą się ze swoim bogactwem, podczas gdy ludzie walczą o związanie końca z końcem. Rozpowszechnianie i naciąganie skutkujące tandetną, rozpadającą się infrastrukturą publiczną (lub, w przypadku projektów kontroli powodzi na Filipinach, w ogóle nie ma infrastruktury) *to* rzeczy, z których zbudowane są rewolucje.

I, jak już ostatnio wspomniano, młodzi ludzie na całym świecie mają do czynienia nie tylko z „[nienormalnie wysokimi](#)”, cenami żywności, ale także z „[oszałamiającą](#)”, stopą bezrobocia.

Połącz te problemy ze światem, w którym przyszłość będzie coraz częściej zdominowana przez roboty, drony i inne automaty zasilane sztuczną inteligencją i nie jest trudno zrozumieć, dlaczego młodzi ludzie czują, że nie mają nic do zyskania, aby się dogadać w tym sfalszowanym i upadającym systemie.

Ostatecznie uważam, że niepokój, który obecnie obserwujemy, jest nieuniknionym rezultatem strategii „[Chaosu poza porządkiem](#)”, którą zidentyfikowałem w przeszłości. Nowy Porządek Świata nie zostanie wprowadzony, dopóki Stary Porządek Świata nie zostanie zmieciony z powierzchni ziemi, więc rozpad społeczeństwa jest w istocie niezbędnym elementem tego momentu przejściowego. Nie powinno dziwić, że młodzi ludzie, którzy dopiero zaczynają się orientować w świecie, odczuwają ten upadek i walczą z systemem, który – jak widzą – rozpada się wokół nich.

Biorąc pod uwagę rozmach tych ogólnoświatowych ruchów protestacyjnych, pozostajemy w podobnej sytuacji do tej, gdzie byliśmy w 2019 roku, kiedy napisałem mój pierwszy artykuł „Świat w ogniu”. Jeśli pamiętacie, w tym czasie pozostało mi spekulować, że ruchy protestacyjne powstające w tak wielu miejscach na całym świecie oznaczały, że coś wielkiego miało zostać uwolnione na świecie. . . a kilka miesięcy później zostaliśmy pogrążeni w skandalu.

Czy to oznacza, że jesteśmy przygotowani na coś równie zmieniającego świat w nadchodzących miesiącach? Bądźcie czujni. . .

